

Doodgereden wolf onderzocht in Utrecht: zo gaat dat

Aangereden wolf uit Leersum op de snijtafel in Utrecht © Mariëlle van Uitert

Utrecht - Onderzoekers buigen zich vandaag over de wolf die dit weekend is [doodgereden](#) in Leersum. In het *Dutch Wildlife Health Centre* in Utrecht wordt alles onder de loep genomen: van het geslacht tot gifstoffen, van ziektes tot afwijkingen. En bovenal: wie was deze wolf?

Dat laatste weten we nog niet. De uitslag van het dna-onderzoek komt pas in januari of februari naar buiten. Of dit de wolf is die voor onrust zorgde op de Utrechtse Heuvelrug is voorlopig dus nog niet duidelijk.

Wat gebeurt er met een dode wolf?

Hugh Jansman werkt als dierecoloog voor de Universiteit Wageningen. Hij doet regelmatig secties op dode wolven. "Zo'n dier van zo dichtbij bestuderen, dat is geweldig", vertelt hij. Ondanks dat Jansman zelf ook in wolvegebied woont, heeft hij nog nooit een levende gezien. Hij heeft wel al minstens 25 dode wolven onder handen genomen.

Zodra er bij zijn afdeling in Wageningen een melding van een dode wolf komt, gaat hijzelf of een van zijn collega's er zo snel mogelijk op af. "Ze worden natuurlijk altijd op de meest onhandige momenten aangereden", zegt Jansman, maar volgens de ecooloog is er altijd wel iemand die erheen kan.

Remsporen of bumpermateriaal

Ter plaatse kijkt hij wat de situatie is. Hoe ligt de wolf erbij? Is er sprake van een aanrijding, of is er misschien iets anders aan de hand? "Bij een aanrijding let je op remsporen, bumpermateriaal, schade, dat soort dingen." Als hij een misdrijf vermoedt, komt de politie erbij.

Als dat niet zo is, vervoert hij de wolf zo snel mogelijk naar een koeling. Vaak is dat in Utrecht, "maar soms ligt die koeling al vol met dode dierentuindieren, dus dan gaat de wolf vaak naar Wageningen". Daar blijft het dier dan liggen in afwachting van het onderzoek.

Frans kaasfestival

Dode wolven vervoert hij gewoon in de achterbak van zijn auto. "Wel in een zak en in een bak natuurlijk." De meeste wolven in zijn achterbak zijn, 'vers dood' zoals hij dat zelf noemt. "Maar soms vind je dode wolven in de natuur, die kunnen er dan al dagen liggen." De stank die je dan ruikt is overweldigend, zegt Jansman. "Soms is het echt een Frans kaasfestival." Om de geur te dempen smeert hij dan vaseline onder zijn neus.

Alle dode wolven worden uiteindelijk in het *Dutch Wildlife Health Centre (DWHC)* in Utrecht onderzocht. Dit centrum is verbonden aan de faculteit Diergeneeskunde van de Universiteit Utrecht en onderzoekt voornamelijk ziektes bij wilde dieren in Nederland.

Wolf op de snijtafel

Daar vindt de sectie van de wolf plaats. Het onderzoek wordt verdeeld onder twee onderzoekers, één vanuit Wageningen en één van *DWHC*. De onderzoeker uit Wageningen is als eerste aan beurt. Die doet het ecologische deel.

"Ik hul me dan in latex, met handschoenen en een schort", vertelt Jansman. Hij doet niet het snijwerk, maar bestudeert bijvoorbeeld wel het gewicht, de leeftijd en het geslacht. Ook neemt hij dna af voor het latere onderzoek naar de identiteit van de wolf.

Verder probeert hij erachter te komen welke gifstoffen in het lichaam van het dier zitten. "Kijk, die wolven eten van alles van Nederlandse bodem, wij willen dan weten wat voor stoffen daardoor in hun lichaam zitten."

"Het is zo wonderlijk om deze dieren van dichtbij te aanschouwen. Je kan helemaal zien hoe het oor is opgebouwd, wat voor haartjes daar zitten", vertelt de dierecoloog enthousiast. Hij vindt het fantastisch om zo in te zoomen.

Mes in de wolf

Als hij klaar is, is de patholoog van *DWHC* aan zet. Die bestudeert welke ziektes het dier eventueel had, wat de doodsoorzaak is geweest en of het dier infecties of afwijkingen had.

Daarbij werkt die van buiten naar binnen. Eerst checken ze of er gebroken botten zijn, of de schedel intact is en of er schaafwonden zijn. Daarna gaat het mes in de wolf, om te kijken of er bijvoorbeeld interne bloedingen zijn, en hoe de staat van de organen is.

Na de sectie wordt gekeken of de wolf opgezet kan worden, voor educatieve doeleinden. Is dat niet zo, dan wordt hij meestal vernietigd. En daarna is het wachten op alle onderzoeksresultaten. De uitslag van de dna-analyse kan zelfs maanden duren. De Universiteit Wageningen onderzoekt namelijk maar vier keer per jaar wolven-dna, om kosten te besparen. Het dna van deze wolf zal pas in januari onderzocht worden.